

จาก mormonandgay.lds.org

พระผู้เป็นเจ้าทรงรักบุตรธิดาทุกคนของพระองค์

ไม่มีสิ่งใดแสดงให้เห็นความรักอันลึกซึ้งและกว้างไกลของพระผู้เป็นเจ้าได้สมบูรณ์กว่าความเต็มพระทัยสละพระบุตรของพระองค์เพื่อให้เราผู้เป็นบุตรธิดาของพระองค์เอาชนะความตายและได้รับชีวิตนิรันดร์ “พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16) ไม่มีสิ่งใดแสดงความรักของพระเยซูคริสต์ได้ดีไปกว่าความเต็มพระทัยสละพระชนม์ชีพของพระองค์เพื่อชดใช้บาปของมนุษยชาติ ชดเชยความทุกข์และความยุติธรรมทั้งปวง และทำลายสายรัดแห่งความตายให้ทุกคน (ดู แอลมา 7:11–13) “ไม่มีใครมีความรักยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการสละชีวิตเพื่อมิตรสหายของตน” (ยอห์น 15:13)

ในคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 2009 ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ กล่าวถึงความรักของพระผู้เป็นเจ้าดังนี้

“พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงมองรูปร่างภายนอก ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระองค์ไม่สนพระทัยสักนิดว่าเราจะอยู่ในปราสาทหรือกระท่อม เรารูปร่างหน้าตาดีหรือไม่ดีดังจิตใจ เรามีชื่อเสียงหรือไม่มีใครสนใจ แม้เราจะไม่สมบูรณ์ แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงรักเราอย่างสมบูรณ์ แม้เราจะไม่สมบูรณ์แบบ แต่พระองค์ทรงรักเราอย่างสมบูรณ์แบบ แม้เราจะรู้สึกหลงทางและไม่มีเข็มทิศ แต่ความรักของพระผู้เป็นเจ้าล้อมเราไว้ทุกด้าน

“พระองค์ทรงรักเราเพราะพระองค์ทรงเปี่ยมด้วยรักอันศักดิ์สิทธิ์ ไม่มีที่สิ้นสุด บริสุทธิ์ และเกินกว่าจะพรรณนา เราสำคัญต่อพระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่เพราะประวัติส่วนตัวหรือประวัติการทำงานของเราแต่เพราะเราเป็นบุตรธิดาของพระองค์ พระองค์ทรงรักเราทุกคน” (“ความรักของพระผู้เป็นเจ้า,” การประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2009)

พระผู้เป็นเจ้าทรงรักเราทุกคน พระองค์ทรงรักคนต่างศาสนาและคนไม่มีศาสนา พระองค์ทรงรักคนทุกขีใจ พระองค์ทรงรักคนร่ำรวยและคนยากจนเหมือนกัน พระองค์ทรงรักคนทุกเชื้อชาติและวัฒนธรรม แต่งานแล้วหรือเป็นโสด และคนที่ประสบพฤติกรรมเสนาหาเพศเดียวกันหรือแสดงตนว่าเป็นเกย์ เลสเบียน หรือรักร่วมสองเพศ พระผู้เป็นเจ้าทรงคาดหวังให้เราทำตามแบบอย่างของพระองค์

เราได้รับพระบัญชาให้รักพระเจ้าและรักกัน

“จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อสำคัญอันดับแรก “ข้อที่สองก็เหมือนกันคือจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (มัทธิว 22:37-39)

“บัญญัติของเราคือให้พวกท่านรักกันและกันเหมือนอย่างที่เรารักท่าน” (ยอห์น 15:12)

เราแสดงความรักต่อพระเจ้าโดยรักษาพระบัญญัติของพระองค์ (ดู ยอห์น 14:15) และรักกัน (ดู ยอห์น 13:34) หากท่านมีสมาชิกครอบครัวหรือเพื่อนที่ประสบพฤติกรรมเสนาหาเพศเดียวกันหรือแสดงตนว่าเป็นเกย์ จงรักพวกเขา ประธานเฮนรี่ บี. อาयरริงค์ตั้งข้อสังเกตดังนี้

“หากท่านต้องการอยู่ใกล้ชิดคนที่ท่านรัก แต่ท่านอยู่ห่างจากพวกเขา ท่านรู้ว่าทำอะไร ท่านจะหาทางพูดคุยกับพวกเขา ท่านจะฟังพวกเขา และท่านจะหาวิธีทำสิ่งต่างๆ ให้กัน ยิ่งทำเช่นนี้บ่อยเท่าใด นานเท่าใด ความรักความผูกพันจะยิ่งแน่นแฟ้นขึ้น หากเวลาล่วงเลยไปโดยไม่พูดคุย ฟัง และทำ ความผูกพันจะน้อยลง พระผู้เป็นเจ้าทรงดีพร้อมและทรงมหิทธิฤทธิ์ ส่วนท่านกับข้าพเจ้าเป็นมนุษย์ธรรมดา แต่พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเรา ทรงรักเรา และทรงมอบโอกาสเดียวกันให้ใกล้ชิดพระองค์มากขึ้นนั้นเพื่อนที่รักกัน และท่านจะทำเช่นนั้นในวิธีเดียวกัน คือ พูดคุย ฟัง และทำ” (“To Draw Closer to God,” Apr. 1991 general conference).

ท่านแสดงความรักต่อพระเจ้าโดยรักและรับใช้ผู้อื่น “และดูเถิด, ข้าพเจ้าบอกท่านถึงเรื่องเหล่านี้เพื่อท่านจะเรียนรู้ปัญญา; เพื่อท่านจะเรียนรู้ว่าเมื่อท่านอยู่ในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ของท่าน ท่านก็อยู่ในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้าของท่านนั่นเอง” (โมไซยาห์ 2:17)

รักกันหมายความว่าอย่างไร รักจะห่วงใย รักจะฟัง รักจะไม่กีดกัน รักจะสร้างแรงบันดาลใจ ความรักคือแก่นแท้ของสิ่งที่ทำให้เราเป็นมนุษย์ เพราะเราเป็นบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้า และ “[พระผู้เป็นเจ้า] ทรงเป็นความรัก” (1 ยอห์น 4:8) ที่พระกระยาหารมื้อสุดท้าย พระผู้ช่วยให้รอดตรัสย้ำว่า “ถ้าท่านรักกันและกัน ดังนี้แหละทุกคนก็จะรู้ว่าท่านเป็นสาวกของเรา” (ยอห์น 13:35)

พระบัญญัติให้รักกันรวมถึงคนที่มองโลกไม่เหมือนท่านด้วย ดังที่เฮลเดอร์ดัลลิน เอช. ไรค์ส อธิบายว่า

“ในความสัมพันธ์และสภาวะการณ์ทั้งหลายในชีวิต เราต้องอยู่กับผู้ที่แตกต่าง สำคัญมากที่เราไม่ควรปฏิเสธหรือละทิ้งความแตกต่างในฝั่งของเรา แต่ในฐานะผู้ติดตามพระคริสต์ เราควรอยู่อย่างสงบสุขกับผู้อื่นที่มีค่านิยมไม่เหมือนกับเราหรือไม่ยอมรับคำสอนที่สร้างค่านิยมเหล่านั้น แผนแห่งความรอดของพระบิดา ซึ่งเราทราบโดยการเปิดเผยผ่านศาสดาพยากรณ์ ทำให้เราอยู่ในสภาพความเป็นมรรตัยที่ต้องรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ซึ่งรวมถึงการรักเพื่อนบ้านผู้มีวัฒนธรรมและความเชื่อที่แตกต่างดังที่พระองค์ทรงรักเรา ดังที่ศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอนสอนไว้ เราต้องรุดหน้าต่อไปโดยมี ‘ความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้งปวง’ (2 นีไฟ 31:20)” (“รักผู้อื่นและอยู่ร่วมกับผู้ที่แตกต่าง,” การประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2014)

ความรักของพระเจ้าไม่มีข้ออ้างให้แก่บาป—“เพราะเราพระเจ้าไม่อาจมองดูบาปด้วยระดับความยินยอมแม้เล็กน้อยที่สุด”—แต่มุ่งหวังจะให้ภัย—“กระนั้นก็ตาม, คนที่กลับใจและทำตามบัญญัติของพระเจ้าจะได้รับรางวัล” (คพ. 1:31–32) ในทำนองเดียวกัน เราไม่ควรโอนอ่อนไปตามกระแสเมื่อเราดำเนินชีวิตและปกป้องพระบัญญัติของพระเจ้า แต่สะท้อนความรักของพระเจ้าอย่างเต็มที่ เราต้องรักกันอย่างเปิดเผยและอย่างสมบูรณ์ด้วยเพื่อจะไม่มีใครรู้สึกถูกทอดทิ้ง เหนง หรือสิ้นหวัง

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงมีความเข้าพระทัยโดยสมบูรณ์ในความยุ่งยากทั้งหมดของเรา

“เพราะว่าเวลานี้เราเห็นสลัวๆ เหมือนดูในกระจก แต่ในเวลานั้นจะเห็นแบบหน้าต่อหน้า เวลานี้ข้าพเจ้ารู้เพียงบางส่วน แต่เวลานั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนพระองค์ทรงรู้จักข้าพเจ้า” (1 โครินธ์ 13:12)

ความเข้าใจของมนุษย์เรามีจำกัด เราสามารถประกาศพร้อมนี้ไฟได้ว่าเรา “รู้ว่าพระองค์ทรงรักลูกๆ ของพระองค์; กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าไม่รู้ความหมายของเรื่องทั้งหมด” (1 โนไฟ 11:17)

ขณะที่เราแสวงหาคำตอบและการนำทางสำหรับการเดินทางส่วนตัวของเรา เราสามารถวางใจพระเจ้าและพลังอำนาจที่อยู่ในการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงรับเอาบาปของโลกไว้กับพระองค์ พระองค์ทรงประสบความสำเร็จและความเจ็บปวดทุกอย่างที่มนุษย์จะประสบ

“และพระองค์จะเสด็จออกไป, ทรงทนความเจ็บปวดและความทุกข์และการล่อลวงทุกอย่าง; และนี่ก็เพื่อคำซึ่งกล่าวว่าพระองค์จะทรงรับความเจ็บปวดและความป่วยไข้ของผู้คนของพระองค์จะได้เกิดสัมฤทธิ์ผล” (แอลมา 7:11)

ความรู้สึกเส่นหาเพศเดียวกันไม่ใช่บาปและเราเลือกได้ว่าจะตอบสนองอย่างไร

ศาสนจักรไม่มีความเห็นเรื่องสาเหตุของพฤติกรรมเส่นหาเพศเดียวกัน ในปี 2006 เอ็ดเดอร์ตัน ดัลลิน เอช. โอคัสส์ กล่าวว่า

“ศาสนจักรไม่มีความเห็นเรื่องสาเหตุของความอ่อนไหวหรือความโน้มเอียงเหล่านี้ รวมถึงสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเส่นหาเพศเดียวกัน” (การสัมภาษณ์ปี 2006 กับเอ็ดเดอร์ตัน ดัลลิน เอช. โอคัสส์และเอ็ดเดอร์แลนซ์ บี. วิคแมน “พฤติกรรมเส่นหาเพศเดียวกัน”)

ความรู้สึกเส่นหาเพศเดียวกันไม่ใช่บาป เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดกล่าวว่า

“ขอให้เราเข้าใจตรงกันว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเชื่อว่า ‘ประสบการณ์เรื่องพฤติกรรมเส่นหาเพศเดียวกันเป็นความจริงที่ซับซ้อนสำหรับหลายคน เสนหาในตัวเองไม่ใช่บาป แต่การทำตามความรู้สึกเส่นหาเป็นบาป ถึงแม้บุคคลไม่ได้เลือกมีพฤติกรรมเส่นหาดังกล่าว แต่พวกเขาเลือกวิธีตอบสนอง ศาสนจักรยื่นมือช่วยเหลือบุตรธิดาทุกคนของพระเจ้าด้วยความรักความเข้าใจ รวมถึง [คนที่มีความรู้สึกเส่นหาเพศเดียวกัน]” (“The Lord Needs You Now!” *Ensign*, Sept. 2015, 29)

ถึงแม้พฤติกรรมเส่นหาเพศเดียวกันไม่ใช่บาป แต่สามารถเป็นเรื่องทำทายเป็นได้ ถึงแม้คนคนหนึ่งอาจไม่ได้เลือกมีความรู้สึกเหล่านี้ แต่เขาสามารถให้คำมั่นได้ว่าจะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า บิดามารดาของ

บุตรธิดาที่ประสบพฤติกรรมเส่นหาเพศเดียวกันหรือแสดงตนว่าเป็นเกย์ควรเลือกรักและโอบกอดบุตรคนนั้น
ในฐานะชุมชนของสมาชิกศาสนาจักร เราควรเลือกสร้างชุมชนที่อบอุ่น

“พระองค์ทรงเชื่อเชียวพวกเขาทั้งหมดให้มาหาพระองค์และรับส่วนพระคุณความดีของพระองค์; และ
พระองค์ไม่ทรงปฏิเสธผู้ใด . . . ทุกคนเหมือนกันหมดสำหรับพระผู้เป็นเจ้า” (2 โนไฟ 26:33)

คนที่ดำเนินชีวิตตามกฎของพระผู้เป็นเจ้าสามารถมีส่วนร่วมในศาสนจักรได้อย่างเต็มที่

“ข้าพเจ้าเห็นจริงแล้วว่าพระเจ้าไม่ทรงลำเอียง” (กิจการของอัครทูต 10:34)

พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาว่าหากเราเชื่อฟังกฎของพระองค์เราจะมีปีตินิรันดร์ และพระองค์ทรงรักษาสัญญา
เสมอ เห็นชัดว่าคนที่ประสบพฤติกรรมเส่นหาเพศเดียวกันหรือแสดงตนว่าเป็นเกย์สามารถทำและรักษา
สัญญากับพระผู้เป็นเจ้าได้ พวกเขาสามารถเดินในแสงสว่างของพระองค์ พวกเขาสามารถมีส่วนร่วมใน
ศาสนจักรได้อย่างเต็มที่

“หากสมาชิกรู้สึกสนใจเพศเดียวกันแต่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศ ผู้นำจะสนับสนุนและกระตุ้น
สมาชิกให้ตั้งใจดำเนินชีวิตตามกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศและควบคุมความคิดที่ไม่เหมาะสม สมาชิก
เหล่านี้อาจได้รับการเรียกในศาสนจักร หากมีค่าควรและมีคุณสมบัติในด้านอื่นสมาชิกเหล่านี้อาจถือใบรับ
รองพระวิหารและรับศาสนพิธีพระวิหารได้เช่นกัน” (*คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร*, 21.4.6)

ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ กล่าวว่า

“เรารักพวกเขาในฐานะบุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาอาจมีความโน้มเอียงบางอย่างซึ่งมีพลังและ
อาจควบคุมได้ยาก คนส่วนใหญ่มีความโน้มเอียงอย่างใดอย่างหนึ่งในเวลาต่างกัน หากพวกเขาไม่ทำตามความ
โน้มเอียงเหล่านี้ เมื่อนั้นพวกเขาสามารถก้าวหน้าได้เช่นเดียวกับสมาชิกทุกคนของศาสนจักร หากพวกเขา
ฝ่าฝืนกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศและมาตรฐานทางศีลธรรมของศาสนจักร เมื่อนั้นพวกเขาต้องได้รับโทษ
ทางวินัยของศาสนจักร เช่นเดียวกับคนอื่น ๆ” (“What Are People Asking about Us?” การประชุมใหญ่สามัญ
เดือนตุลาคม 1998)

ไม่ว่าสภาวะการณ์ของบุคคลนั้นจะเป็นเช่นไร เขาสามารถเอื้อประโยชน์ต่ออุดมการณ์ของพระผู้เป็นเจ้าในปัจจุบัน
และสามารถคาดหวังได้ว่าความซื่อสัตย์ของเขาจะได้รับพรเดียวกัน ที่นี่และหลังจากนี้ ตามที่พระผู้เป็นเจ้า
ทรงสัญญาไว้กับทุกคนที่ซื่อสัตย์ในทำนองเดียวกัน เอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันกล่าวดังนี้

“ทุกคนมีของประทาน ทุกคนมีพรสวรรค์ ทุกคนสามารถเอื้อประโยชน์ต่อการเผยแผ่แห่งสวรรค์ใน
คนแต่ละรุ่น สิ่งดีมากมาย สิ่งจำเป็นมากมาย—บางครั้งแม้ทุกอย่างที่จำเป็นตอนนี้—สำเร็จลุล่วงได้ใน
สภาวะการณ์ที่ไม่ตรงกับอุดมคติ ฉะนั้นพวกท่านหลายคนทำดีที่สุดแล้ว และเมื่อท่านผู้แบกภาระหนักที่สุด
ของความเป็นมรรตัยยืนหยัดปกป้องแผนของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อให้บุตรธิดาของพระองค์ได้รับความสูงส่ง เรา
ทุกคนก็พร้อมจะสนับสนุน เราเป็นพยานด้วยความมั่นใจว่าการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า
และในบั้นปลายจะชดเชยการลิดรอนสิทธิและการสูญเสียทุกอย่างสำหรับผู้ที่หันมาหาพระองค์ไม่มีใคร
ถูกกำหนดให้ได้รับน้อยกว่าทุกสิ่งทีพระบิดาทรงมีให้บุตรธิดาของพระองค์” (ดู “เหตุผลที่แต่งงาน เหตุผลที่
มีครอบครัว,” เลย์โฮนา, พ.ศ. 2015)

กฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศประยุกต์ใช้ได้กับบุตรีตาทุกคนของพระเจ้า

ความบริสุทธิ์ทางเพศเป็นส่วนจำเป็นในแผนของพระเจ้าเพื่อความสุขของเรา ฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัมอัครสาวกสิบสองประกาศดังนี้

“พระบัญญัติข้อแรกที่พระเจ้าประธานแก่อาดัมและเอวาเกี่ยวข้องกับศักยภาพของคนทั้งสองที่จะเป็นบิดามารดาในฐานะสามีและภรรยา เราประกาศว่าพระบัญญัติของพระเจ้าที่ให้บุตรีตาของพระองค์ขยายเผ่าพันธุ์และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลกยังมีผลบังคับ เราขอประกาศต่อไปว่าพระเจ้าทรงบัญชาว่าอำนาจการสร้างอันศักดิ์สิทธิ์นั้นจะต้องใช้ระหว่างชายและหญิงผู้ซึ่งแต่งงานตามกฎหมายในฐานะสามีและภรรยาเท่านั้น” (“ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก”)

ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายหญิงที่ไม่แต่งงาน หรือระหว่างคนเพศเดียวกัน ถือว่าบาปและฝ่าฝืนกฎสำคัญที่สุดกฎหนึ่งของพระบิดาในสวรรค์และขัดขวางความก้าวหน้านิรันดร์ของเรา

“กฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศของพระเจ้าคือการละเว้นความสัมพันธ์ทางเพศนอกการแต่งงานตามกฎหมายและความซื่อสัตย์ในชีวิตสมรส ความสัมพันธ์ทางเพศเป็นเรื่องเหมาะสมระหว่างชายหญิงที่แต่งงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายนั้นสามีภรรยา การล่วงประเวณี การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศระหว่างชายกับชายและหญิงกับหญิง และการปฏิบัติทุกอย่างที่ไม่บริสุทธิ์ ผิดธรรมชาติ หรือผิดศีลธรรม ถือว่าเป็นบาป” (*คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร*, 21.4.5)

คนที่มิรสนิยมทางเพศลักษณะใดก็ตามที่ฝ่าฝืนกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศสามารถคืนดีกับพระเจ้าผ่านการกลับใจ

“เจ้าจะไม่ประพฤติล่วงประเวณี; และคนที่ประพฤติล่วงประเวณี, และไม่กลับใจ, พึงถูกขับออกไป. แต่คนที่ประพฤติล่วงประเวณีและกลับใจด้วยสุดใจของเขา, และละทิ้งมัน, และไม่ทำมันอีก, เจ้าจงให้อภัย” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:24–25)